

Stormflod ikke indtræffer i den nærmeste Tid, kunne forstørres til en Dæmning ved stadig Paa-plantning med Klittag, da dette vil faae rigelig Næring ved Flyvesandet.

Udgifterne ved dette Arbeide anslaaer jeg til . . . . . 30 Rd. „ ß.

3. Genhold til Jorestaende ville samtlige Udgifter til de mest paatæn- . . . . . 1,763 — 32 - gende Foranstaltninger til foreløbig Sikkring af Thyborøn andrage.

Som jeg har antydet, ville de Foranstaltninger, der her ere foreslaaede af mig, for- haabentlig kunne sikke de nuværende Beboere i flere Aar mod Havets ødelæggende Virkninger, men paa den anden Side er det ogsaa min Overbevisning, at den Tid vil komme, hvor der maa træffes nye Foranstaltninger for at sikke den sidste Rest af Thyborøn, for at der dog kan blive nogle Beboere tilbage saalænge som muligt og derved i Strandingstilfælde kunne de Skib- brudne til Hjælp. Naar det Tidspunkt indtræffer, da hver det højeste Punkt af Landet atter omgives af Dæmning baade mod Havet og Fjorden, og sølgelig maa denne Dæmning gaa i en Bue helt om den Del, der saaledes skal beskyttes, forhaabentlig vil dette Tidspunkt dog endnu ikke være saa nær, og saasnart som det indtræffer, skal jeg da tillade mig atter at fremkomme med de da efter min Mening nødvendige Forslag.

Da Forholdene paa Thyborøn nu allerede ere saa farlige, at der ogsaa bør tænkes paa at sikke Beboernes Liv, isald Havet pludselig bryder ind, anser jeg det aldeles nødvendigt, at der snarest mulig henlægges et saa stort fladbundet Skib, som kan rumme Befolkningen og Kreaturerne, idet jeg naturligvis i Øvrigt maa henstille til Kyndige, hvorledes et saadant Fartøj skal være bygget.

Beboerne ere villige til at flytte et af Lra opført Pakhus og altid at lade dette Hus staa paa det Sted, hvor det saaledes henflyttes, hvilket naturligvis maa være det højeste Punkt paa Landet. Det vil være af Bigtighed, at en saadan Bygning bliver staaende, for at Skib- brudne derved dog kunne finde Beskyttelse, naar andre Bygninger ere borte. At der gives Be- boerne en Erstatning for Flytningen af Huset, mener jeg at være rigtigt, og skulde det altsaa blive vedtaget, at der maa gives Beboerne et Bederlag for Bortflytningen af Huset, skal jeg tillade mig at fremende et Overflag over Omkostningerne ved Flytningen.

Til Slutningen tillader jeg mig at bemærke, at den sidst opførte Dæmning paa Thy- borøn var 1,000 Alen lang med en Høide af 2 à 3 Alen og med en Fod af 9 Alen. Opsvælsen af hver løbende Alen kostede 48 ß.

Denne Indberetning indsender Klittinspektøren til Ministeren med følgende Skrivelse af 27de Januar:

„Bedlagte Indberetning fra Overklitfoged, Baron Rosenkrantz angaaende Forholdene paa Thyborøn vil forhaabentlig fyldestgjørende indeholde de Oplysninger, som det høje Mini- steriorium i behagelig Skrivelse af 13de dennes har aføstet mig.

Overklitfogdens Forslag om at opføre en ny Dæmning paa 1,300 Alens Længde og at den gamle forlænges med 300 Alen kan jeg tiltræde, men dog med den Forandring, at den nye Dæmning gives en Høide af $3\frac{1}{2}$ à 4 Alen i Stedet for 3 Alen og selvfølgelig en for- holdsvis større Bundbrede, hvilket vil forhøje Befolkningerne ved dens Opsvælse med omtrent 2 à 3 ß. pr. Alen.

Hvor vidt de i Forslag bragte Foranstaltninger med Hensyn til Flytningen af et Pak- hus og eventuelt Henlæggelsen af et Fartøj ville være hensigtsmæssige eller nødvendige, tør jeg ikke indlade mig paa at bedømme, men jeg skal ikke undlade at bemærke, at da alle Beboerne paa Thyborøn have Baade, forekommer det mig sandsynligt, at de alle maa kunne redde sig i Til- fælde af en voldsom Stormflod ved at gaa tilfjøs ind i Simsfjorden.“

III.

Omtrent 100 Beboere af Farboøre, det nordligste Sogn i Ringkjøbing Amt, indgive under 18de Januar 1874 et Andragende til Indemvigsministeren. Andragerne udtale, at de ere „dybt gjennemtrængte af Overbevisningen om, at de Midler, der hidtil igjennem Sandflugtsvesenet ere blevne anvendte til at beskytte dem i deres i Sandhed farlige og truede Stilling mod Havets Øde- læggelser, ere aldeles utilstrækkelige.“

„Vi ville — fortsætte de — ikke dvæle ved de os i de store Vandfloder i 1825 og 1839 over- gaade Ulykker, men fremhæve den Kjendsgjerning, at Oversvømmelserne af vort Sogn Aar for Aar blive hyppigere, og Landets succesfulde Forsvinden ved Bortskylning stadig bliver større, navnlig synes denne